

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1201/2004**z dnia 29 czerwca 2004 r.****uruchamiające i ustanawiające ramy administracyjne kontyngentu celnego na cielaki o wadze nieprzekraczającej 80 kilogramów i pochodzące z Bułgarii lub Rumunii (od 1 lipca 2004 r. do 30 czerwca 2005 r.)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny⁽¹⁾, w szczególności jego art. 32 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzja Rady 2003/18/WE z dnia 19 grudnia 2002 r. dotycząca zawarcia Protokołu dostosowującego handlowe aspekty Układu europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Rumunią, z drugiej strony, biorąc pod uwagę wyniki negocjacji między stronami w sprawie nowych wzajemnych koncesji rolnych⁽²⁾, oraz decyzja Rady 2003/286/WE z dnia 8 kwietnia 2003 r. w sprawie zawarcia Protokołu dostosowującego handlowe aspekty Układu europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Bułgarii, z drugiej strony, biorąc pod uwagę wyniki negocjacji między stronami w sprawie nowych wzajemnych koncesji rolnych⁽³⁾, przewidują coroczne uruchomienie pewnych kontyngentów celnych, konkretnie 178 000 sztuk żywego bydła o wadze nieprzekraczającej 80 kilogramów (zlecenie nr 09.4598), pochodzącego z niektórych państw trzecich, w tym Bułgarii i Rumunii, z zachowaniem pewnych warunków, określonych w załącznikach A(b) do odpowiednich Protokołów, o których mowa w tych decyzjach. Szczegółowe zasady stosowania tego kontyngentu celnego przyjęto w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1128/1999 z dnia 28 maja 1999 r. ustanawiającym szczegółowe reguły stosowania kontyngentu celnego na cielęta ważące nie więcej niż 80 kilogramów, pochodzące z niektórych państw trzecich⁽⁴⁾.

(2) W celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Łotwy, Litwy, Węgier, Polski i Słowacji, beneficjentów tego kontyngentu celnego wraz z Bułgarią i Rumunią, jak również przystąpienia Cypru, Malty i Słowenii, oraz w oczekiwaniu na wyniki negocjacji nowych koncesji celnych dla Bułgarii i Rumunii, właściwe jest ustanowienie w szczegółowych zasadach zarządzania tym kontyngentem celnym, iż ilość dostępną w okresie od 1 lipca 2004 r. do 30 czerwca 2005 r. należy rozłożyć na cały rok w odpowiedni sposób w myśl przepisów art. 32 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999.

(3) W celu uwzględnienia tradycyjnych wzorców handlowych pomiędzy Wspólnotą a Bułgarią i Rumunią należy ustalić ilości na trzy okresy, biorąc pod uwagę dostawy żywych zwierząt pochodzących z Bułgarii i Rumunii w okresie referencyjnym od 1 lipca 2000 r. do 30 czerwca 2003 r. Po zamknięciu i ratyfikacji trwających obecnie negocjacji w sprawie dodatkowych protokołów do odpowiednich Układów europejskich z tymi dwoma krajami wprowadzone zostaną nowe zasady zarządzania w dniu wejścia w życie nowych koncesji.

(4) W celu zapewnienia bardziej wyrównanego dostępu do kontyngentu przy utrzymaniu ekonomicznie opłacalnej liczby zwierząt na jeden wniosek każdy wniosek o pozwolenie przywozowe powinien przestrzegać górnego i dolnego limitu pogłowa.

(5) W celu uniknięcia spekulacji ilości dostępne w ramach kontyngentu powinny być udostępniane podmiotom, które są w stanie wykazać, że faktycznie zajmują się przywozem z krajów trzecich na znaczącą skalę. Mając to na uwadze, jak również dbając o zapewnienie skutecznego zarządzania, odnośni handlowcy powinni spełniać wymóg przywozu co najmniej 100 zwierząt w ciągu roku 2003, zważywszy na fakt, że partię 100 zwierząt można uznać za partię opłacalną ekonomicznie. Podmiotom z Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji należy zezwolić na składanie wniosków na podstawie przywozów z krajów, które były dla nich krajami trzecimi w ciągu roku 2003.

(1) Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1782/2003 (Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1).

(2) Dz.U. L 8 z 14.1.2003, str. 18.

(3) Dz.U. L 102 z 24.4.2003, str. 60.

(4) Dz.U. L 135 z 29.5.1999, str. 50. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1144/2003 (Dz.U. L 160 z 28.6.2003, str. 44).

(6) W celu umożliwienia weryfikacji tych kryteriów wnioski powinny być składane w Państwie Członkowskim, w którym dany importer jest zarejestrowany do celów podatku VAT.

(7) W celu zapobiegania spekulacji należy odmówić dostępu do kontyngentu importerom niezajmującym się już handlem żywym bydłem w dniu 1 stycznia 2004 r., jak również należy uniemożliwić przenoszenie pozwoleń.

(8) Należy ustanowić ilości, na które można składać wnioski o pozwolenia przyznawalne po rozpatrywaniu okresie oraz, gdzie to właściwe, po zastosowaniu jednolitej obniżki procentowej.

(9) Instrumentami tymi powinno się zarządzać za pomocą pozwoleń na przywóz. W tym celu konieczne jest ustanowienie zasad składania wniosków oraz odnośnie do informacji podawanych na wnioskach i na pozwoleniach, tam, gdzie to niezbędne, dodając pewne przepisy zawarte w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1445/95 z dnia 26 czerwca 1995 r. w sprawie zasad stosowania pozwoleń na przywóz i na wywóz w sektorze wołowiny i cielęciny oraz uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2377/80⁽¹⁾ oraz w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1291/2000 z dnia 9 czerwca 2000 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolnych⁽²⁾.

(10) Z doświadczenia wynika, że odpowiednie zarządzanie kontyngentem wymaga również, aby posiadacz zezwolenia był faktycznym importerem. Dlatego taki importer powinien aktywnie uczestniczyć w zakupie, transporcie i przywozie odnośnych zwierząt. Udokumentowanie tych czynności powinno zatem również stanowić zasadniczy wymóg odnośnie do zabezpieczenia zezwoleń.

(11) W celu zapewnienia ścisłej kontroli statystycznej zwierząt przywożonych w ramach kontyngentu nie stosuje się tolerancji, o której mowa w art. 8 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000.

(12) Rozporządzenie (WE) nr 1128/99 powinno zostać uchylone i zastąpione niniejszym rozporządzeniem.

(13) Środki określone w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wołowiny i Cielęciny,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. W ramach niniejszego rozporządzenia zezwala się na przywóz, w okresie od 1 lipca 2004 r. do 30 czerwca 2005 r., 178 000 sztuk żywego bydła o wadze nieprzekraczającej 80 kg, objętych kodem CN 0102 90 05 pochodzących z Bułgarii i Rumunii, z zastrzeżeniem wszelkich obniżek wynegocjowanych pomiędzy Wspólnotą a tymi krajami w późniejszym terminie.

Kontyngentowi celnemu nadaje się numer zlecenia 09.4598.

2. Stawkę celną obniża się o 90 %.

3. Ilości, o których mowa w ust. 1, rozkłada się na cały okres wskazany w tymże ustępie w sposób następujący:

a) 5 000 sztuk żywego bydła w okresie od 1 lipca 2004 r. do 31 grudnia 2004 r.;

b) 86 500 sztuk żywych zwierząt w okresie od 1 stycznia 2005 r. do 31 marca 2005 r.;

c) 86 500 sztuk żywych zwierząt w okresie od 1 kwietnia 2005 r. do 30 czerwca 2005 r.

4. Jeżeli w jednym z okresów wymienionych w ust. 3 lit. a) i b) ilość objęta wnioskami o zezwolenia złożonymi na dany okres jest mniejsza od ilości dostępnej do wykorzystania w tym okresie, różnicę przypadającą na ten okres dodaje się do ilości do wykorzystania w okresie następnym.

⁽¹⁾ Dz.U. L 143 z 27.6.1995, str. 35. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 360/2004 (Dz.U. L 63 z 28.2.2004, str. 13).

⁽²⁾ Dz.U. L 152 z 24.6.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 636/2004 (Dz.U. L 47 z 6.4.2004, str. 25).

Artykuł 2

1. Do korzystania z kontyngentu ustanowionego w art. 1 kwalifikują się osoby fizyczne lub prawne, które w momencie składania wniosku o zezwolenie przywozowe udowodnią w stopniu wystarczającym dla właściwych władz odnośnego Państwa Członkowskiego, że dokonały przywozu przynajmniej 100 sztuk zwierząt objętych pozycją CN 0102 90 w ciągu roku 2003.

Wnioskodawcy muszą być wpisani do krajowego rejestru płatników VAT.

2. Podmioty z Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji mogą składać wnioski o zezwolenia na przywóz na podstawie przywozów, o których mowa w ust. 1, z krajów, które były dla nich krajami trzecimi w ciągu roku 2003.

3. Dowód przywozu stanowi wyłącznie dokument celny dopuszczenia do swobodnego obrotu, podpisany przez władze celne i zawierający odniesienie do zainteresowanego wnioskodawcy jako odbiorcy.

Państwa Członkowskie mogą przyjmować kopie dokumentów, o których mowa w pierwszym akapicie, których zgodność z oryginałem potwierdziła właściwa władza. W przypadku przyjmowania takich kopii Państwa Członkowskie powiadamiają o tym fakcie w odniesieniu do każdego z odnośnych wnioskodawców w ramach komunikatu, o którym mowa w art. 3 ust. 5.

4. Podmioty, które przed dniem 1 stycznia 2004 r. zaprzestały działalności handlowej z krajami trzecimi w sektorze wołowy i cielęciny, nie kwalifikują się do składania wniosków.

5. Spółka utworzona poprzez połączenie spółek, z których każda wykazuje przywozy referencyjne zgodne z minimalną ilością wskazaną w ust. 1, może wykorzystać te przywozy referencyjne jako podstawę do składania wniosku.

Artykuł 3

1. Wnioski o zezwolenia przywozowe można składać jedynie w Państwie Członkowskim, w którym wnioskodawca jest zarejestrowany dla celów podatku VAT.

2. Wnioski o zezwolenia przywozowe na każdy z okresów określonych w art. 1 ust. 3:

- a) muszą obejmować co najmniej 100 sztuk zwierząt,
- b) nie mogą obejmować więcej niż 5 % dostępnej do wykorzystania ilości.

W przypadkach, w których wnioski przewyższają ilość, o której mowa w pierwszym akapicie lit. b), nadwyżka nie będzie rozpatrywana.

3. Wnioski o zezwolenia przywozowe składa się w ciągu pierwszych 10 dni roboczych każdego z okresów, o których mowa w art. 1 ust. 3. Tym niemniej wnioski dotyczące pierwszego okresu składa się nie później niż do drugiego czwartku od momentu publikacji niniejszego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

4. Każdy z wnioskodawców może złożyć tylko jeden wniosek na każdy okres określony w art. 1 ust. 3. Jeżeli ten sam wnioskodawca złoży więcej niż jeden wniosek, wszystkie wnioski przez niego złożone uznaje się za niespełniające warunków przyjęcia.

5. Po weryfikacji przedłożonych dokumentów Państwa Członkowskie przekazują Komisji, najpóźniej do piątego dnia roboczego od terminu składania wniosków, listę wnioskodawców i ich adresów oraz ilości, o które wnioskuje.

Wszystkie notyfikacje, w tym również wnioski puste, przekazywane są za pośrednictwem faksu lub e-maila z wykorzystaniem formularza wzorcowego w załączniku I, w przypadkach, w których wnioski zostały faktycznie złożone.

Artykuł 4

1. Po notyfikacji, o której mowa w art. 3 ust. 5, Komisja decyduje w możliwie najkrótszym terminie, w jakim stopniu możliwa jest pełna realizacja wniosków.

2. Jeżeli ilości objęte wnioskami, o których mowa w art. 3, przekraczają ilości dostępne w danym okresie, Komisja ustala jednolitą obniżkę procentową, którą stosuje się do wnioskowanych ilości.

W przypadkach, w których zastosowanie mnożnika obniżki, o którym mowa w pierwszym akapicie, daje wynik poniżej 100 sztuk na wniosek, dostępna ilość będzie przyznana przez odnośne Państwa Członkowskie poprzez losowanie uprawnień do importu obejmujących partie po 100 sztuk bydła. Jeżeli reszta jest mniejsza niż 100 sztuk, traktuje się ją jako jeden pakiet.

3. Zezwolenia wydaje się możliwie najszybciej, pod warunkiem uzyskania decyzji Komisji o przyjęciu wniosków.

Artykuł 5

1. Zezwolenia na przywóz wydaje się na podmiot, który złożył wniosek.

2. Wnioski o zezwolenie i zezwolenia zawierają następujące informacje:

a) w polu 8 – kraj pochodzenia;

b) w polu 16 – następujący kod Połączonej Nomenklatury (CN): 0102 90 05;

c) w polu 20 – numer zlecenia kontyngentu (09.4598) oraz przynajmniej jedną ze wzmianek, o których mowa w załączniku II.

Zezwolenie stanowi jednocześnie zobowiązanie do przywozu z kraju, o którym mowa w lit. a).

Artykuł 6

1. Niezależnie od przepisów art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, zezwolenia przywozowe wystawione zgodnie z niniejszym rozporządzeniem nie są zbywalne i nadają prawa w odniesieniu do kontyngentów celnych wyłącznie w przypadku, jeśli są wystawione na tę samą nazwę lub nazwisko oraz na ten sam adres, co te wpisane dla odbiorcy w towarzyszącej im deklaracji celnej dopuszczenia do wolnego obrotu.

2. W drodze odstępstwa od art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1445/95 okres ważności zezwoleń przywozowych wystawianych zgodnie z art. 1 ust. 3 lit. a) wynosi 150 dni. Żadne zezwolenia przywozowe nie będą ważne po dniu 30 czerwca 2005 r.

3. Zabezpieczenie w odniesieniu do zezwolenia przywozowego wynosi 20 EUR od sztuki bydła i jest wnoszone przez wnioskodawcę jednocześnie ze złożeniem wniosku o zezwolenie.

4. Wydane zezwolenia są ważne w całej Wspólnocie.

5. Zgodnie z art. 50 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 od wszelkich ilości przywiezionych ponad ilość wskazaną w zezwoleniu przywozowym pobiera się pełne cło wynikające ze Wspólnej Taryfy Celnej obowiązującej w dniu przyjęcia deklaracji celnej o dopuszczeniu do swobodnego obrotu.

6. Niezależnie od przepisów sekcji 4 tytułu III rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, zabezpieczenie nie zostanie uwolnione do czasu przedstawienia dowodów na to, że posiadacz zezwolenia był komercyjnie i logistycznie odpowiedzialny za zakup, transport i odprawę dopuszczającą do swobodnego obrotu odnośnych zwierząt. Dowody te składają się co najmniej z:

a) oryginału faktury wystawionej na posiadacza zezwolenia przez sprzedawcę lub jego przedstawiciela, posiadających siedzibę w kraju trzecim wywozu, jak również dowodu zapłaty wniesionej przez posiadacza zezwolenia lub otwarcia przez niego akredytywy dokumentowej na rzecz sprzedawcy;

b) konosamentu lub, w stosownych przypadkach, dokumentu przewozu w transporcie drogowym lub powietrznym, wystawionego na posiadacza zezwolenia na odnośne zwierzęta;

c) kopii nr 8 formularza IM 4 ze wskazaniem wyłącznie nazwy i adresu posiadacza zezwolenia w polu 8.

Artykuł 7

Przywiezione zwierzęta kwalifikują się do opłat celnych, o których mowa w art. 1, na podstawie świadectwa przewozowego EUR.1 wydanego przez kraj wywozu zgodnie z Protokołem 4 załączonym do Układów Europejskich z Bułgarią i Rumunią lub deklaracji na fakturze sporządzonej przez wywoźcę zgodnie z tymi protokołami.

Artykuł 8

Rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 i (WE) nr 1445/95 mają zastosowanie, z zastrzeżeniem przepisów niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 9

Uchyla się rozporządzenie (WE) nr 1128/1999. Wnioski o uprawnienia przywozowe, które mogły zostać złożone zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1128/1999, są automatycznie odrzucone.

Artykuł 10

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 czerwca 2004 r.

W imieniu Komisji
Franz FISCHLER
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK 1

— Faks: KE (32-2) 299 85 70

— E-mail: AGRI-Bovins-Import@cec.eu.int

Zastosowanie rozporządzenia (WE) nr 1201/2004

Zlecenie nr: 09.4598

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH – DG AGRI D.2 – SEKTOR WOŁOWINY I CIEŁĘCINY

WNIOSEK O ZEZWOLENIA PRZYWOZOWE

Data: Okres kontyngentu:

Państwo Członkowskie:

Numer wnioskodawcy ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Wnioskodawca (nazwa i adres)	Ilość (sztuk)
Ogółem		

Państwo Członkowskie: Faks:

Tel:

E-mail:

⁽¹⁾ Kolejne numery.⁽²⁾ Oznaczyć gwiazdką, jeśli wniosek złożono zgodnie z art. 2 ust. 3 akapit drugi.

ZAŁĄCZNIK II

Wzmianki, o których mowa w art. 5 ust. 2 lit. c)

- w jęz. hiszpańskim: Reglamento (CE) n° 1201/2004
 - w jęz. czeskim: Nařízení (ES) č. 1201/2004
 - w jęz. duńskim: Forordning (EF) nr 1201/2004
 - w jęz. niemieckim: Verordnung (EG) Nr. 1201/2004
 - w jęz. estońskim: Määrus (EÜ) nr 1201/2004
 - w jęz. greckim: Κατανισμός (EK) αριθ. 1201/2004
 - w jęz. angielskim: Regulation (EC) No 1201/2004
 - w jęz. francuskim: Règlement (CE) n° 1201/2004
 - w jęz. włoskim: Regolamento (CE) n. 1201/2004
 - w jęz. łotewskim: Regula (EK) Nr. 1201/2004
 - w jęz. litewskim: Reglamentas (EB) Nr. 1201/2004
 - w jęz. węgierskim: Az 1201/2004/EK rendelet
 - w jęz. niderlandzkim: Verordening (EG) nr. 1201/2004
 - w jęz. polskim: Rozporządzenie (WE) nr 1201/2004
 - w jęz. portugalskim: Regulamento (CE) n.º 1201/2004
 - w jęz. słowackim: Nariadenie (ES) č. 1201/2004
 - w jęz. słoweńskim: Uredba (ES) št. 1201/2004
 - w jęz. fińskim: Asetus (EY) N:o 1201/2004
 - w jęz. szwedzkim: Förordning (EG) nr 1201/2004
-